

KONINKRIJK BELGIE

ROYAUME DE BELGIQUE.

Coordination (2)

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

De RAAD VAN STATE, afdeling
geving, tweede kamer, de 28e
ber 1959 door de Minister van
enstand verzocht hem van advies
lenen over een ontwerp van
sterieel besluit "tot uitvoering
artikel 12 van de wet van 24 de-
ber 1958 waarbij beroepsuitoefe-
gsvoorwaarden kunnen worden
evoerd in de ambachts-, de kleine
middelgrote handels-, en de
ine nijverheidsondernemingen",
ft de 12e november 1959 het
gend advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section
de législation, deuxième chambre,
saisi par le Ministre des Classes
moyennes, le 28 octobre 1959, d'une
demande d'avis sur un projet d'ar-
rêté ministériel "portant exécution
de l'article 12 de la loi du 24
décembre 1958 permettant d'insti-
tuer des conditions d'exercice de
la profession dans les entreprises
de l'artisanat, du petit et du
moyen commerce et de la petite
industrie", a donné le 12 novembre
1959 l'avis suivant :

Ofschoon het ontwerp de uitkering van vergoedingen in uitzicht stelt, blijkt niet uit de aanhef dat voldaan werd aan de voorschriften van het besluit van de Regent van 15 december 1948 houdende regeling van de ambtsbevoegdheden van het Begrotingscomité.

+

+ +

Luidens artikel 17 van het ontwerp kan de Raad getuigen horen, "al dan niet onder ede...".

Voor zover deze bepaling zegt dat de Raad onder ede kan horen, is zij onbestaanbaar met artikel 127 van de Grondwet, dat bepaalt : "Geen eed kan worden opgelegd dan uit kracht van de wet. Deze stelt het formulier vast".

Luidens artikel 127 van de Grondwet is de Koning - en dus ook de Minister - onbevoegd om een eed op te leggen en het formulier ervan vast te stellen, tenzij de wetgever hem daartoe uitdrukkelijk heeft gemachtigd (Verslag RAIKEM, in de vergadering van 24 januari 1831, HUYTTENS, IV, blz. 110; R.P.D.B., V° SERMENT, nrs 2 en 3 ; WIGNY, Droit constitutionnel, I, blz. 337; ORBAN, Le droit constitutionnel de la Belgique, III, blz. 391 volg.). Een zodanige machtiging is in dit geval aan de Minister niet verleend door artikel 12 van de wet van 24 december 1958, dat door het ontwerp wordt uitgevoerd en bepaalt : "de procedure voor de Vestigingsraad, het huishoudelijk reglement, de vergoedingen en de zitpenningen worden vastgesteld door de Minister tot wiens bevoegdheid de Middenstand behoort".

.../...

De wet van 19 augustus 1947 betreffende het bewijs door getuigen inzake uit de oorlog van 1940 voort-spruitende schade aan personen heeft er overigens aan herinnerd dat een wetsbepaling nodig is opdat getuigen vóór een administratief lichaam verplicht kunnen worden de eed af te leggen. Hiervan getuigt de parlementaire voorbereiding van bedoelde wet, zoals blijkt uit de volgende verklaring door verslaggever MARCK in de Kamer afgelegd:

"Zoals u weet, wordt de schatting en de beoordeeling van de schade aan personen gericht, toevertrouwd aan zekere buitengerechtelijke organismen, die het recht niet hebben getuigen te ontbieden of te horen, hun een eed op te leggen, enz. ...

Het is mogelijk dat in talrijke gevallen de schade niet kan bepaald worden dan door het horen van getuigen, namelijk bij gebrek aan geschreven documenten.

Door dit wetsontwerp zullen die organismen die opgericht werden met het oog op de vaststelling, de schatting of de vergoeding van de schade, het recht hebben getuigen te ontbieden, dus de procedure te volgen die voor de rechtbanken geschiedt.

Dit is heel de draagte van het ontwerp, dat, naar mijn mening, volstrekt dringend en noodzakelijk is" (Parl. Handelingen, vergadering van 4 juni 1947).

Uit dit alles volgt, dat in artikel 17 van het ontwerp de woorden "al dan niet onder ede" moeten vervallen.

+

+ +

.../...

Artikel 26 van het ontwerp kent onder meer aan de vaste voorzitter van de Vestigingsraad en diens plaatsvervanger presentiegeld toe.

Volgens artikel 12 van de wet van 24 december 1958 worden de voorzitter en diens plaatsvervanger door de Koning benoemd uit de vaste of plaatsvervangende magistraten of uit de advocaten, die sinds ten minste tien jaar regelmatig op de tabel van de orde zijn ingeschreven.

Het presentiegeld zou dus volgens het ontwerp eventueel aan de zittinghoudende magistraten worden toegekend.

Artikel 103 van de Grondwet verbiedt de rechters "van de Regering enig bezoldigd ambt te aanvaarden tenzij zij het kosteloos waarnemen", terwijl artikel 232 van de wet op de rechterlijke inrichting bepaalt : "Er mag aan de rechters, voor ambten waartoe de Koning benoemt, geen andere vergoeding ten laste van 's Lands kas toegekend worden, dan die voorzien bij artikel 230 en de verplaatsingskosten".

Toen hem op 8 februari 1958 een ontwerp van wet tot wijziging van artikel 232 van de wet op de rechterlijke inrichting werd voorgelegd, gaf de Raad van State in zijn advies L.3547/1 (1) een overzicht van de doctrine-twistvragen waartoe de woorden "bezoldigd ambt" in artikel 103 van de Grondwet aanleiding hebben gegeven, en maakte

.../...

(1) Senaat, zittijd van 1952-1953, document nr 436.

hij voorbehoud ten aanzien van de grondwettigheid van de toekenning van vergoedingen en presentiegeld aan magistraten. Dit voorbehoud werd samengevat en in herinnering gebracht in het advies dat werd gegeven over een ontwerp van wet tot verlenging van de wet van 20 maart 1954 tot wijziging van artikel 232 van de wet van 18 juni 1869 op de rechterlijke inrichting (L.6122/2) (1). De wet van 20 maart 1954, gewijzigd bij de wetten van 8 januari 1957 en 28 april 1958, heeft aan dit vraagpunt een tijdelijke oplossing gegeven.

Toekenning van vergoedingen en presentiegeld aan magistraten is toegelaten voor de dienstjaren 1958 en voorgaande. Het toegekende bedrag zal bij voorkomend geval in de door deze wet aangekondigde mate worden verminderd. Vanaf het dienstjaar 1959 en in de huidige stand van de wetgeving zal de toekenning aan magistraten van deze vergoedingen en van dat presentiegeld niet alleen stuiten op het bezwaar van ongrondwettigheid waarop de Raad van State reeds heeft gewezen, maar ook op een bezwaar van onwettigheid, afgeleid uit artikel 232 van de wet op de rechterlijke inrichting.

+

+ +

Hetzelfde artikel kent insgelijks presentiegeld toe aan de vaste of aan de plaatsvervangende leden van de Vestigingsraad.

.../...

(1) Senaat, zittijd van 1957-1958, Document nr 235.

Overeenkomstig artikel 12 van de wet van 24 december 1958 omvat de Vestigingsraad onder meer een vast ambtenaar en diens plaatsvervanger, benoemd door de Minister tot wiens bevoegdheid de Middenstand behoort.

Aan de hand van het besluit van de Regent van 29 maart 1950 houdende de algemene regeling van de vergoedingen en toelagen van alle aard door de Schatkist aan het personeel der Rijksbesturen uitgekeerd, zal moeten worden uitgemaakt of de ambtenaar en diens plaatsvervanger aanspraak kunnen maken op presentiegeld.

+

+ +

De bepalingen die enerzijds het reglement van orde en anderzijds de procedure betreffen, kunnen moeilijk volkomen uiteen worden gehouden. Daarom ware het geraden dit moeizame onderscheid - dat in het ontwerp toch niet wordt bereikt - niet tot uiting te willen doen komen; de opschriften "Huishoudelijk Reglement" boven artikel 1 en "Procedure" boven artikel 9 worden derhalve best weggelaten.

+

+ +

.../...

In de Franse tekst wordt onderscheid gemaakt tussen "audience", "séance" en "assemblée", terwijl de Nederlandse slechts gewag maakt van "zitting" en "vergadering". Om beide teksten te doen overeenstemmen, gebruike men overal de termen "terechtzitting" voor "audience", "zitting" voor "séance" en "vergadering" voor "assemblée".

Voorts vervange men overal het woord "sentences" door "décisions" en het woord "uitspraak" door "beslissing".

+
+ +

De overige opmerkingen betreffende de vorm die bij dit ontwerp te maken zijn, blijken genoegzaam uit de hierna voorgestelde teksten :

Artikel 1.-

De Vestigingsraad kan alleen zitting houden als de drie in artikel 12, derde lid, van de wet van 24 december 1958 bedoelde vaste leden tegenwoordig of, in geval van verhindering, door hun onderscheiden plaatsvervangers vervangen zijn.

Artikel 6.-

De beslissingen, adviezen en processen-verbaal worden ondertekend door de voorzitter en de griffier en worden gebundeld.

.../...

Artikel 9.-

De verzoeken om advies ingediend krachtens de artikelen 9 en 10 van de wet van 24 december 1958 en het hoger beroep ingesteld overeenkomstig artikel 11 van dezelfde wet worden gericht aan de voorzitter van de Vestigingsraad, Ministerie van Middenstand, te Brussel.

Artikel 10.-

Het beroepsschrift wordt onverwijld onder een volgnummer in een register ingeschreven door de griffier; deze verzoekt de secretaris van de provinciale kamer van ambachten en neringen hem het dossier mede te delen.

Iedere week stuurt de griffier aan de voorzitter de lijst van de zaken die nog niet voor een zitting zijn vastgesteld.

Hij doet de verzoeken om advies onmiddellijk aan de voorzitter toekomen.

De voorzitter stelt de datum vast waarop de beroepen en verzoeken om advies worden behandeld.

Artikel 12.-

Op verzoek van de voorzitter bezorgt de griffier hem de dossiers.

+

+ +

.../...

De bepalingen die in het ontwerp voorkomen onder de artikelen 13, 14 en 15 zouden van plaats moeten wisselen en wel in dezer voege :

Artikel 13.-

De partijen kunnen zich laten bijstaan of vertegenwoordigen door een advocaat.

Artikel 14.-

De oproeping ... Zij wordt uiterlijk de negende dag vóór de zitting bij een ter post aangetekend schrijven gestuurd naar ...

Artikel 15.-

De partijen of hun advocaat beschikken over ten minste drie vrije dagen om ...

Artikel 16.-

De voorzitter heeft de algemene leiding van de terechtzittingen, zittingen en vergaderingen ; hij opent ze en heft ze op, verleent ...

Artikel 17.-

De Raad kan getuigen horen, deskundige onderzoeken bevelen, zich ter plaatse begeven, vertalingen vorderen en alle nodige onderzoeksmaatregelen treffen. Hij kan eveneens een van zijn leden met deze opdrachten belasten.

.../...

De Raad kan een beroep doen op de bevoegde diensten van het Ministerie van Middenstand.

+
+ +

Het laatste lid van artikel 17 zou beter het eerste lid vormen van artikel 18. Bijgevolg lezen men :

"Artikel 18.-

De beraadslagingen van de Vestigingsraad zijn geheim.

De beslissingen en adviezen worden".

+
+ +

Artikel 19.-

De kosten worden ten laste van een der partijen gelegd of over hen omgeslagen.

Artikel 20.-

De beslissing wordt bij verstek gewezen ten opzichte van de partij die na de oproeping haar middelen niet schriftelijk heeft uiteengezet, noch op de terechtzitting aanwezig of vertegenwoordigd is geweest.

+
+ +

.../...

Volgens de uitleg gegeven door de gemachtigde ambtenaar zal de in het eerste lid van artikel 21 bedoelde termijn een aanvang nemen vanaf de ontvangst van de beslissing.

Derhalve leze men artikel 21 als volgt :

"Artikel 21.-

Tegen een beslissing bij verstek gewezen kan verzet worden gedaan bij een ter post aangetekend schrijven. Dit schrijven moet verzonden worden uiterlijk de tiende dag na die waarop het afschrift van de beslissing is ontvangen.

De griffier meldt het verzet onmiddellijk aan de andere partij en schrijft de zaak opnieuw in.

Het verzet tegen een beslissing waarbij een eerste verzet is afgewezen, is niet ontvankelijk".

+

+ +

De artikelen 22 en 23 zouden beter tot één artikel worden versmolten:

Artikel 22.-

De griffier stuurt bij een ter post aange-tekend schrijven een voor eensluidend verklaard afschrift van de beslissing aan de partijen en aan de secretaris van de provinciale kamer voor ambachten en neringen, waarvan het bureau de beslissing waartegen beroep werd ingesteld, heeft genomen.

.../...

Artikel 23 (artikel 24 van het ontwerp).

In advieszaken worden de dossiers, na inventaris van de door de Vestigingsraad bijgevoegde stukken, door de griffier teruggestuurd naar het Ministerie van Middenstand.

De belanghebbenden . . .

Artikel 24 (artikel 25 van het ontwerp).

De personen die deel uitmaken van de Vestigingsraad en niet behoren tot de administratie, worden gelijkgesteld met de directeurs wat betreft de vergoeding voor reis- en verblijfkosten.

Artikel 25 (artikel 26 van het ontwerp, onder voorbehoud van de daaromtrent gemaakte opmerkingen).

De vaste voorzitter van de Vestigingsraad en zijn plaatsvervanger ontvangen ... frank presentiegeld voor elke terechtzitting, zitting of vergadering waarop zij aanwezig zijn. De vaste leden en hun plaatsvervangers ontvangen onder dezelfde voorwaarden ... frank presentiegeld .

Bien que le projet prévoie l'allocation d'indemnités, il ne semble pas qu'il ait été satisfait aux prescriptions de l'arrêté du Régent du 15 décembre 1948 réglant les attributions du Comité du budget.

+
+ +

Aux termes de l'article 17 du projet, le Conseil peut entendre les témoins, "sous serment ou non ...".

Cette disposition, en tant qu'elle prévoit l'audition sous serment, n'est pas compatible avec l'article 127 de la Constitution, qui dispose : "Aucun serment ne peut être imposé qu'en vertu de la loi. Elle en détermine la formule".

En effet, aux termes de l'article 127 de la Constitution, le Roi - et donc aussi le Ministre - est sans pouvoir pour imposer un serment ou en déterminer la formule, à moins d'être expressément délégué par le pouvoir législatif (Rapport de RAIKEM à la séance du 24 janvier 1831, HUYTTENS, IV, p. 110; R.P.D.B., V° Serment, n°s 2 et 3; WIGNY, Droit constitutionnel, I, p. 337; ORBAN, Le droit constitutionnel de la Belgique, III, pp. 391 et suivantes). Pareille délégation, en l'espèce, n'a pas été donnée au Ministre par l'article 12 de la loi du 24 décembre 1958, que le projet exécute et aux termes duquel "la procédure devant le Conseil d'établissement, le règlement d'ordre intérieur, les indemnités et les jetons de présence sont déterminés par le Ministre qui a les Classes moyennes dans ses attributions".

.../...

La loi du 19 août 1947 relative à la preuve testimoniale en matière de dommages causés aux personnes, résultant de la guerre de 1940, a d'ailleurs rappelé la nécessité de l'intervention du législateur pour imposer l'obligation d'un serment aux témoins comparaisant devant un organisme administratif. Les travaux préparatoires de cette loi en témoignent, ainsi qu'il résulte de la déclaration suivante faite à la Chambre par Monsieur MARCK, rapporteur :

"Zoals u weet, wordt de schatting en de beoordeling van de schade aan personen gericht, toevertrouwd aan zekere buitengerechtelijke organismen, die het recht niet hebben getuigen te ontbieden of te horen, hun een eed op te leggen, enz...

Het is mogelijk dat in talrijke gevallen de schade niet kan bepaald worden dan door het horen van getuigen, namelijk bij gebrek aan geschreven documenten.

Door dit wetsontwerp zullen die organismen die opgericht werden met het oog op de vaststelling, de schatting of de vergoeding van de schade, het recht hebben getuigen te ontbieden, dus de procedure te volgen die voor de rechtbanken geschiedt.

Dit is heel de draagte van het ontwerp, dat, naar mijn mening, volstrekt dringend en noodzakelijk is" (Ann. parl. séance du 4 juin 1947).

Il résulte de ce qui précède que, dans l'article 17 du projet, les mots "sous serment ou non" doivent être omis.

L'article 26 du projet alloue notamment au président effectif du Conseil d'établissement et à son suppléant, des jetons de présence.

Aux termes de l'article 12 de la loi du 24 décembre 1958, le président et son suppléant sont nommés parmi les magistrats effectifs ou suppléants, ou parmi les avocats régulièrement inscrits au tableau de l'ordre depuis dix ans au moins.

D'après le projet les jetons de présence seraient donc octroyés aux magistrats du siège en fonction.

L'article 103 de la Constitution interdit aux juges "d'accepter du Gouvernement des fonctions salariées, à moins qu'ils ne les exercent gratuitement", et l'article 232 de la loi sur l'organisation judiciaire dispose : "Il ne peut être alloué aux juges pour des fonctions à la nomination du Roi aucune indemnité à la charge du Trésor public autre que celles prévues à l'article 230 et les frais de déplacement".

Saisi le 8 février 1958 d'un projet de loi modifiant l'article 232 de la loi sur l'organisation judiciaire, le Conseil d'Etat a donné dans son avis L. 3547/1 (1) un exposé des controverses doctrinales soulevées par les mots "fonctions salariées" qui figurent à l'article 103 de la Constitution, et a formulé

.../...

(1) Sénat, session 1952-1953, doc. n° 436.

des réserves au sujet de la constitutionnalité de l'octroi aux magistrats d'indemnités et de jetons de présence. Ces réserves ont été résumées et rappelées dans l'avis donné sur un projet de loi prorogeant la loi du 20 mars 1954 modifiant l'article 232 de la loi du 18 juin 1869 sur l'organisation judiciaire (L. 6122/2)(1). La loi du 20 mars 1954, modifiée par les lois des 8 janvier 1957 et 28 avril 1958, a donné à la question une solution temporaire.

L'octroi d'indemnités et de jetons de présence aux magistrats est permis pour l'exercice 1958 et les exercices antérieurs. Le montant octroyé sera éventuellement réduit, dans la mesure prévue par cette loi. A partir de l'exercice 1959 et dans l'état actuel de la législation, l'octroi de ces indemnités et jetons de présence aux magistrats se heurtera non seulement à l'objection de l'inconstitutionnalité que le Conseil d'Etat a déjà relevée, mais encore à celle de l'illégalité découlant de l'article 232 de la loi sur l'organisation judiciaire.

+

+ +

Le même article 26 octroie, par ailleurs, des jetons de présence aux membres effectifs et suppléants du Conseil d'établissement.

.../...

(1) Sénat, session 1957-1958, doc. n° 235.

Conformément à l'article 12 de la loi du 24 décembre 1958, le Conseil d'établissement comprend notamment un fonctionnaire effectif et son suppléant, nommés par le Ministre qui a les Classes moyennes dans ses attributions.

Il conviendra de déterminer, en se conformant à l'arrêté du Régent du 29 mars 1950 portant réglementation générale des indemnités et allocations quelconques payées par le Trésor au personnel des administrations de l'Etat, si le fonctionnaire et son suppléant peuvent prétendre à des jetons de présence..

+

+ +

Il n'est guère possible de dissocier les dispositions ayant trait au règlement d'ordre intérieur, d'une part, et à la procédure, d'autre part. C'est pourquoi il ne faut pas chercher à établir cette distinction laborieuse, que le projet ne réalise d'ailleurs pas. Les intitulés "Règlement d'ordre intérieur" et "Procédure", qui précèdent respectivement l'article 1er et l'article 9, devraient, dès lors, être omis.

+

+ +

Alors que la version française établit une distinction entre les termes "audience", "séance" et "assemblée", la version néerlandaise se contente d'employer "zitting" et "vergadering".

.../...

Par souci de concordance, il conviendrait de faire invariablement correspondre aux trois termes français précités, les mots néerlandais "terechtzing", "zing" et "vergadering".

En outre, les termes "sentences" et "uitspraak" gagneraient à être remplacés par "décisions" et "beslissing".

+

+ +

Les autres observations de pure forme qu'appelle le projet résultent à suffisance du texte proposé ci-après :

Article 1er.-

Le Conseil d'établissement ne peut siéger que si les trois membres effectifs prévus par l'article 12, alinéa 3, de la loi du 24 décembre 1958 sont présents ou, en cas d'empêchement, remplacés par leurs suppléants respectifs.

Article 6.-

Les décisions, avis et procès-verbaux sont signés par le président et le greffier, et sont reliés.

Article 9.-

Les demandes d'avis introduites en vertu des articles 9 et 10 de la loi du 24 décembre 1958 et les appels interjetés conformément à l'article 11 de la même loi, sont adressés au président du Conseil d'établissement, Ministère des Classes moyennes à Bruxelles.

.../...

Article 10.-

Dès réception de l'acte d'appel, le greffier l'inscrit dans un registre sous un numéro d'ordre et demande au secrétaire de la Chambre des métiers et négoce de lui communiquer le dossier.

Chaque semaine, le greffier envoie au président la liste des affaires qui n'ont pas encore été fixées à une audience.

Les demandes d'avis sont immédiatement transmises au président.

Le président fixe la date à laquelle les appels et les demandes d'avis seront examinés.

Article 12.-

A la demande du président, le greffier lui transmet les dossiers.

+

+ +

L'ordre des dispositions qui font l'objet des articles 13, 14 et 15 devrait être interverti; ces articles se présenteraient alors comme suit :

Article 13.-

Les parties peuvent se faire assister ou représenter par un avocat.

.../...

Article 14.-

La convocation... Elle est envoyée par lettre recommandée à la poste au plus tard le neuvième jour avant l'audience...

Article 15.-

Les parties ou leur avocat. disposent au moins de trois jours francs ...

Article 16.-

Le président dirige les audiences, séances et assemblées; il ouvre et lève celles-ci, accorde...

Article 17.-

Le Conseil peut entendre des témoins, ordonner des expertises, se rendre sur les lieux, requérir des traductions et prendre toutes mesures d'instruction nécessaires. Il peut également déléguer un de ses membres pour procéder à ces devoirs.

Le Conseil peut faire appel aux services compétents du Ministère des Classes moyennes.

+

+ +

.../...

Le dernier alinéa de l'article 17 serait mieux à sa place à l'article 18, dont il constituerait l'alinéa 1er:

" Article 18.-

Les délibérations du Conseil d'établissement sont secrètes.

Les décisions et avis sont ... ".

+

+

+

Article 19.-

Les frais sont mis à la charge d'une des parties, ou répartis.

Article 20.-

La décision est rendue par défaut à l'égard de la partie qui, après avoir été convoquée, n'a ni exposé ses moyens par écrit, ni comparu ou été représentée à l'audience.

+

+

+

.../...

D'après les explications fournies par le fonctionnaire délégué, le délai visé à l'article 21 commencera à courir dès la réception de la décision.

L'article 21 devrait, dès lors, être rédigé comme suit :

"Article 21.-

Une décision rendue par défaut est susceptible d'opposition faite par lettre recommandée à la poste. Cette lettre doit être envoyée au plus tard le dixième jour qui suit celui de la réception de la copie de la décision.

Le greffier signale immédiatement l'opposition à la partie adverse, et il réinscrit l'affaire.

L'opposition ne peut être reçue contre une décision qui aurait débouté d'une première opposition".

+
+ +

Les articles 22 et 23 gagneraient à être fusionnés :

Article 22.-

Le greffier transmet, par lettre recommandée à la poste, une copie certifiée conforme de la décision aux parties et au secrétaire de la Chambre provinciale des métiers et négoce, dont le bureau a rendu la décision frappée d'appel.

.../...

Article 23.- (article 24 du projet)

En matière d'avis, les dossiers sont renvoyés par le greffier au Ministère des Classes moyennes, après inventaire des pièces ajoutées par le Conseil d'établissement.

Les intéressés...

Article 24.- (article 25 du projet)

Les personnes qui font partie du Conseil d'établissement et qui n'appartiennent pas à l'administration sont assimilées, pour ce qui concerne le remboursement des frais de parcours et de séjour, aux directeurs.

Article 25.- (article 26 du projet, sous réserve des observations faites ci-dessus)

Le président effectif du Conseil d'établissement et son suppléant reçoivent un jeton de présence de... francs par audience, séance ou assemblée à laquelle ils assistent. Les membres effectifs et leurs suppléants reçoivent, dans les mêmes conditions, un jeton de présence de ... francs.

kamer was samengesteld uit

La chambre était composée de

Heren : A. VRANCKX,
: sieurs :

raadsheer van State,
conseiller d'Etat,

voorzitter
président

G. VAN BUNNEN,
K. MEES,

raadsheren van State,
conseillers d'Etat,

L. FREDERICQ,

bijzitters van de
afdeling wetgeving,
assesseurs de la
section de législation,

J. LIMPENS,

rouw : J. DE KOSTER,
ame :

adjunct-griffier,
greffier adjoint,

griffier
greffier.

De overeenstemming tussen
Nederlandse en de Franse tekst
is nagezien onder toezicht van
H. A. VRANCKX.

Het verslag werd uitgebracht
door de H.J. CLAES, substituut.

La concordance entre la ver-
sion néerlandaise et la version
française a été vérifiée sous le
contrôle de M. A. VRANCKX.

Le rapport a été présenté par
M. J. CLAES, substitut.

GRIFFIER - LE GREFFIER,

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

(get.) J. DE KOSTER.

(get.) A. VRANCKX.